

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

Nr. 68.607 van 2 oktober 1997

A.54.081/XIII-23

In zake : **RENARD** Marc,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mrs. Marcel COOLS en
Francis GUIOT, advocaten,
rue du Village 77
4400 Flémalle-Haute,

tegen :

het Waalse Gewest, vertegenwoordigd door zijn Regering.

Tussenkommende partij :

de Stad Luik,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Pierre FRANCOIS, advocaat,
rue du Château Massart 88
4000 Luik.

DE RAAD VAN STATE, XIIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Marc RENARD op 19 oktober 1993 heeft ingediend met het oog op de nietigverklaring van de beslissing van 20 augustus 1993, waarbij de Minister van Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Begroting het beroep van het college van burgemeester en schepenen van de stad Luik inwilligt en de beslissing vernietigt van de bestendige deputatie van de provincieraad van Luik van 22 december 1992 tot toekenning, aan verzoeker, van een bouwvergunning voor de inrichting van twee studio's, rue de l'Agneau 7, te Luik;

Gezien het op 15 april 1994 ingediende verzoekschrift, waarbij de stad Luik vraagt als tussenkomende partij te mogen optreden;

Gelet op de beschikking van 21 april 1994 waarbij die tussenkomst wordt toegestaan;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer KOVALOVSKY, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 21 april 1997, waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 30 juli 1997, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 18 september 1997;

Gehoord het verslag van de heer LEROY, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. N. WEINSTOCK, loco Mr. P. LAMBERT, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt, en van Mr. S. ZENOBI, loco Mr. P. FRANCOIS, advocaat, die voor de tussenkomende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer KOVALOVSKY, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van het beroep :

Op 8 mei 1992 dient Marc RENARD bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Luik een aanvraag om bouwvergunning in voor de inrichting van twee studio's in een gebouw gelegen in de rue de l'Agneau, nr. 7 te Luik. De gemachtigde ambtenaar brengt op die aanvraag een ongunstig advies uit op 22 september 1992. Op 1 oktober 1992 weigert het college de vergunning. Op beroep van Marc RENARD vernietigt de bestendige deputatie van de provincieraad van Luik, tijdens haar vergadering van 22 december 1992, de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van Luik van 1 oktober 1992 en kent ze de aangevraagde vergunning toe. Op 18 maart 1993 beslist het college van burgemeester en schepenen om bij de Waalse Gewestexecutieve in beroep te komen, overeenkomstig artikel 52, § 2, van het Waalse Wetboek voor Ruimtelijke Ordening, Stedenbouw en Patrimonium (WWROSP), wat geschiedt op 8 april 1993.

Bij besluit van 20 augustus 1993 willicht de Minister van Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Begroting het beroep in van het college en vernietigt hij de beslissing van de bestendige deputatie van de provincieraad van Luik van 20 augustus 1993. Van die beslissing, die de bestreden handeling vormt, is aan verzoeker kennis gegeven per brief van 8 september 1993;

Overwegende dat verzoeker een eerste middel ontleent aan de schending van artikel 52 van de WWROSP, doordat het college van burgemeester en schepenen beroep heeft ingesteld tegen de beslissing van de bestendige

deputatie zonder verzoeker hierover in te lichten, terwijl in paragraaf 2 van artikel 52 van het WROSP wordt bepaald dat wanneer het college in beroep komt tegen de beslissing van de bestendige deputatie, het die beslissing terzelfder tijd ter kennis moet brengen van de aanvrager; dat hij erop laat volgen dat het niet-nakomen van deze formaliteit hem heeft verhinderd gehoord te worden in zijn middelen;

Overwegende dat de verwerende partij erkent dat "het administratief dossier niet het formele bewijs levert dat het college van burgemeester en schepenen het beroep ter kennis van verzoeker heeft gebracht", en dat zij verklaart zich te gedragen aan het oordeel van de Raad van State;

Overwegende dat de tussenkomenende partij, de stad Luik, van oordeel is dat artikel 52, § 2, van het WROSP niet vermeldt dat de kennisgeving aan verzoeker een "op straffe van nietigheid voorgeschreven substantieel vormvereiste" is; dat zij erop laat volgen dat "verzoeker niet aantoont dat het niet-nakomen van die formaliteit hem nadeel heeft kunnen berokkenen aangezien hij zijn middelen heeft kunnen doen gelden, zowel tegenover het college van burgemeester en schepenen als tegenover de bestendige deputatie;

Overwegende dat artikel 52, § 2, tweede en derde lid, van het WROSP het volgende bepaalt :

" De aanvrager kan bij de Executieve in beroep komen binnen dertig dagen na de ontvangst van de beslissing van de bestendige deputatie of, bij gebreke van die ontvangst, na afloop van de termijn waarbinnen deze plaats moest hebben. Dit beroep wordt bij een ter post aangetekende brief gezonden aan de Executieve die een afschrift ervan aan het college stuurt binnen vijf dagen na de ontvangst.

De aanvrager of zijn raadsman, alsook het college of zijn gemachtigde worden op hun verzoek door de Executieve of haar gemachtigde gehoord. Wanneer een

partij vraagt te worden gehoord, worden ook de andere partijen opgeroepen";

Overwegende dat niet betwist wordt dat het college van burgemeester en schepenen heeft nagelaten de aanvrager van de vergunning kennis te geven van zijn beroep bij de Executieve, zoals die bepaling voorschrijft; dat de kennisgeving van het beroep aan de aanvrager van de vergunning een in zijn belang voorgeschreven formaliteit is, die daardoor een substantieel karakter krijgt, hoewel geen enkele wettekst er uitdrukkelijk in voorziet; dat bij ontstentenis van die kennisgeving het beroep bij de Executieve onontvankelijk was en moesten worden verworpen; dat het middel gegrond is;

Overwegende dat er geen aanleiding is om het andere middel te onderzoeken, dat, gesteld dat het gegrond is, geen ruimere nietigverklaring kan meebrengen;

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van 20 augustus 1993, waarbij de Minister van Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Begroting het beroep inwilligt van het college van burgemeester en schepenen van de stad Luik en de beslissing vernietigt van de bestendige deputatie van de provincieraad van Luik van 22 december 1992 tot toekenning, aan Marc RENARD, van een bouwvergunning voor de inrichting van twee studio's, rue de l'Agneau 7, te Luik.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 7.000 frank, komen ten laste van de verwerende partij, ten belope van

4.000 frank, en ten laste van de tussenkomen de partij, ten belope van 3.000 frank.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de XIIIe kamer, op twee oktober 1900 zevenennegentig door :

de Hr. HANOTIAU,	kamervoorzitter,
de Hr. LEROY,	staatsraad,
de Hr. QUERTAINMONT,	staatsraad,
Mevr. MALCORPS,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Chr. MALCORPS.

M. HANOTIAU.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD
VAN STATE, GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.